

УДК 3.072.3:352.07 (1-72) (477.46)

*М. І. Дяченко,
к.с.-г.н., доцент кафедри публічного управління та адміністрування,
Уманського національного університету садівництва, м. Умань, Черкаська обл.
Г. О. Коваленко,
к.с.-г.н., доцент кафедри публічного управління та адміністрування,
Уманського національного університету садівництва, м. Умань, Черкаська обл.*

ВЗАЄМОДІЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ТА ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ З ГРОМАДКІСТЮ РЕГІОНУ

*М. І. Diachenko,
Candidate of Agricultural Science,
Associated Professor at the Department of Public Management and Administration,
Uman National University of Horticulure, Uman Cherkassy region
Н. А. Kovalenko,
Candidate of Agricultural Science,
Associated Professor at the Department of Public Management and Administration,
Uman National University of Horticulure, Uman Cherkassy region*

INTERACTION OF LOCAL GOVERNMENTS AND PUBLIC AUTHORITIES WITH THE PUBLIC IN THE REGION

У статті проаналізовані основні проблеми, що існують у взаємодії органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади з громадкістю регіону. Визначено основні напрями вдосконалення діалогу на регіональному рівні з метою налагодження партнерських відносин в органах місцевого самоврядування та органах виконавчої влади з громадкістю.

The article is devoted to the main problems of interaction of local self-administration authorities and executive authorities with community of the region. The authors defined the main trends of improvement of interaction at regional level to adjust partner interaction between local self-administration authorities, state executive authorities and community.

Ключові слова: *органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, обласна рада, демократія, децентралізація.*

Key words: *executive authorities, local self-government authorities, regional council, democracy, decentralization.*

Постановка проблеми. Питання взаємодії з громадкістю є одним із ключових в Угоді про асоціацію між Україною та Європейським союзом. Зокрема, в тексті Угоди зазначено, що взаємодія держави з громадянським суспільством на основі партнерства необхідна для розвитку України як правової, демократичної і соціальної держави.

Досвід демократичних держав світу засвідчує, що саме суспільна участь сприяє більшій ефективності державного управління, відкритості та прозорості діяльності державних органів, підвищує рівень довіри до влади.

На сьогодні прийняття низки законодавчих актів дає підстави стверджувати про розширення правового поля для взаємодії органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та громадян, об'єктивно є орієнтація на діалог з суспільством, дедалі активніше залучення громадян, зокрема інструментів громадянського суспільства, до формування і реалізації державної політики.

Успішна ефективна взаємодія органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування з громадянством є важливою складовою вирішення актуальних питань місцевої політики та соціально-економічного розвитку регіону.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Система державного управління на сьогодні потребує вдосконалення у сфері розмежування повноважень органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування та їх зв'язків з громадянством. Обидва владні центри є відповідальними перед мешканцями регіону, і це примушує їх шукати певних форм та методів співпраці. Дані зв'язки сьогодні розглядаються широким колом дослідників, зокрема, згідно Конституції України, Законів України «Про місцеві державні адміністрації» і «Про місцеве самоврядування в Україні» та інші [1;2].

Базою для вивчення даного питання послужили праці багатьох вчених-економістів у сфері зв'язків з громадянством, як: О. Бабіков, В. Бебик, Р. Войтовича, В. Карпенка, В. Комаровський, В. Королько, В. Малиновський, Я. Малик, В. Мамонова, Н. Нижник, Г. Одінцова, П. Петровський, В. Шаповал та ін.

Вони розглядають зв'язки з громадянством як допоміжну функцію у сфері державного управління. Реформування державного управління та місцевого самоврядування є одним із головних завдань сучасного етапу розвитку України, оскільки, як відмічає О. Висоцька низька їх якість є на сьогодні основним гальмом в економічному і соціальному розвитку країни та причиною її відставання у світовій конкуренції. Особливо актуальним постає питання вдосконалення діалогу громадян в цілому та громадських організацій безпосередньо з органами влади всіх рівнів для здійснення реформ, насамперед, у системі публічної влади.

Мета статті полягає у спробі проаналізувати проблемні питання діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування у сфері зв'язків з громадянством на регіональному рівні.

Виклад основного матеріалу дослідження. Процес інтеграції України в Європейське співтовариство вимагає впровадження стандартів розвинутого демократичного суспільства. Розвиток громадянського суспільства є невід'ємним дієвим чинником розбудови України як демократичної правової держави за умови конструктивного та відповідального діалогу з нею в межах правового поля.

Сприяння розвитку взаємодії органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади з громадянством повинно базуватися на партнерстві, взаємній зацікавленості у досягненні цілей, пов'язаних з процесом демократизації всіх сфер державного управління та суспільного життя, соціально-економічним та духовним прогресом, всебічним забезпеченням захисту прав і свобод людини та громадянина.

Успішна ефективна взаємодія органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування з громадянством є важливою складовою вирішення актуальних питань місцевої політики та соціально-економічного розвитку регіону.

До інститутів громадянського суспільства належать громадські, релігійні, благодійні організації, професійні спілки та їх об'єднання, творчі спілки, асоціації, організації роботодавців, недержавні засоби масової інформації та інші підприємницькі товариства і установи, легалізовані відповідно до законодавства України.

На Черкащині станом на 01.01 2018 року Головним управлінням юстиції зареєстровано 564 громадські організації різної спрямованості (з них 292 зареєстровані як юридичні особи, 137 легалізовані шляхом повідомлення), 19 обласних галузевих організацій профспілок, 27 благодійних організацій та фондів.

Представники об'єднань громадян входять до консультативно-дорадчих органів при обласній державній адміністрації і громадські ради з питань взаємодії місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування тощо. В області також є Рада Асоціації національних меншин області, Регіональний комітет з економічних питань та реформ, консультативно-дорадчі органи та ін.. За результатами їх роботи приймаються рекомендації різним гілкам влади щодо вирішення відповідних актуальних питань державної та місцевої політики, соціально-економічного розвитку регіону.

Прикладом співпраці органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування з громадянством можна навести на прикладі Черкащини. За ініціативи Черкаської обласної адміністрації створено координаційно-консультативну раду у складі керівника облдержадміністрації та Черкаського міськвиконкому. Дана рада узгоджує спільні дії у вирішенні соціально-економічних та суспільно-політичних проблем які мають місце в області.

Варто зазначити, що органи державної влади активно використовують різноманітні форми співробітництва, консультації з органами місцевого самоврядування, їх асоціаціями, громадськими організаціями з метою вирішення більш ефективних механізмів для здійснення державної політики у галузі місцевого й регіонального розвитку. По суті зміцнення суб'єктивності органів місцевого самоврядування щодо реалізації муніципальної влади свідчить про децентралізацію державної влади. Чим більше за децентралізована державна влада, тим більша частка економічних методів впливу на керовані суб'єкти управління, тим гнучкіша управлінська система, розвинутіші демократичні інститути, міцніша сама демократія. Причому така демократія,

як відмічає В.С. Фуртатов, часто видається необхідною не лише на рівні місцевого самоврядування обласного рівня, а й на рівні районів, та окремих громад, як місцевих, так і сільських [9, с.69].

Необхідність децентралізації провокують по-перше, нестабільна державна муніципальна політика, недосконала (а інколи і суперечлива) законодавча база місцевого самоврядування і по-друге, реальні об'єктивні умови функціонування та розвитку територіальних громад.

Проблема вибору моделі державного управління в Україні, що прагне стати демократичною, правовою і соціальною державою є надзвичайно складною, оскільки, як відмічає В.С. Фуртатов потребує поєднання двох протилежних витоків державного (централізованого) управління і управління в децентралізованій формі, тобто розвитку самоврядування. Саме завдяки цьому, перед державною владою стоїть завдання досягти рівноваги між центральною і місцевою владою, між центральним і місцевим управлінням і громадкістю [9, с.66-70].

Питання про розмежування функцій і повноважень та напрямки взаємодії місцевих державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування назріло давно адже ці органи часто вступають у конфлікт між собою через різне розуміння межі використання своїх функцій та повноважень, а це все негативно відкладається на зв'язках з громадкістю.

В тих країнах, де права і свободи людей порушуються, а влада користується всіма можливими благами, зв'язки з громадкістю існувати не зможуть. Вони можливі лише у суспільствах з демократичним режимом. Демократією є в першу чергу свобода слова, пріоритет прав, інтересів та свобод людини, плюралізм думок. Це суспільство, де людина може вільно та відкрито обговорювати проблеми держави та суспільства, приймати рішення, які можуть впливати на життя країни.

Наприклад, в країнах Європейського союзу проблеми взаємовідносин між державами адміністраціями та органами місцевого самоврядування вирішені давно. Саме законодавство Європейських країн передбачає максимальне розведення сфер компетенції держави (і її виконавчої влади) з одного боку, та місцевого самоврядування – з іншого [6, с.27].

Як відмічає Я. Малик ці розмежування обумовлені рядом причин, а саме:

- необхідно встановлення конкретної політичної та юридичної відповідальності цих органів за визначені їм конституцією і законами ділянки роботи;
- порушенням встановленого конституцією і законом балансу інтересів між цими органами;
- наявністю прогалин у регулюванні або дублюванням певних повноважень цих органів, тощо [7, с.295-361].

Зв'язки з громадкістю повинні передбачати чесні, відкриті та доброзичливі взаємовідносини між органами державної влади, місцевого самоврядування та громадкістю. Вони зобов'язані інформувати населення про напрями розвитку, програми й послуги, що надаються ними, звітувати про свою діяльність і нести перед ним відповідальність. Демократичні країни століттями нарощували досвід суспільної активності, що сприяє підвищенню ефективності державного управління і прозорості дій влади. У цих країнах влада визнає важливість суспільної думки та необхідність рахуватися з нею під час прийняття відповідальних рішень [8, с.216].

Коли мова йде про громадкість як суб'єкт досліджуваної взаємодії то слід розуміти, що це – система правових інститутів, яка забезпечує самоорганізацію, структурування та самотворення населення у цілісний та повновладний суб'єкт конституційного права. Це сукупність громадських та соціальних інституцій, а також організаційних заходів, які формують основу реально функціонуючого суспільства у протизагн та доповнення до виконавчих структур держави. Тому основною метою зв'язків з громадкістю є створення зовнішнього і внутрішнього політико-соціально-психологічного середовища, сприятливого для успішної роботи органу державного управління, забезпечення бажаної поведінки громадкості щодо цього органу влади [4, с.76].

Практика зв'язків органів державної влади передбачає насамперед інформування громадкості з метою надання їй загального уявлення про діяльність, реалізацію планів та проблем, які доводиться їм вирішувати. Для досягнення цієї мети органи виконавчої влади використовують такі основні види комунікативних каналів:

- безпосереднє спілкування – особисті контакти між громадянами (об'єднаннями громадян), з одного боку, і посадовими особами органу влади – з іншого;
- спілкування за допомогою засобів зв'язку (телефон, різноманітні форми особистого листування);
- опосередковане спілкування через засоби масової інформації (преса, телебачення, радіо, комп'ютерні мережі, тощо) [4, с.281].

Для того, щоб досягти взаєморозуміння, доброзичливих стосунків та співпраці між органами державної влади і громадкістю, на думку Л. Гуріної, варто дотримуватися таких вимог:

- забезпечити широке, адекватне інформування як усієї громадкості, так і окремих її соціальних груп;
- організувати ефективний «зворотний зв'язок» із громадкістю;
- залучити громадкість до участі у процесі обговорення та прийняття рішень [4, с.78].

Можливість створення інформаційних підрозділів в органах місцевого самоврядування передбачена Законом України «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування».

Згідно зі ст. 6 цього Закону інформаційні підрозділи (служби) в системі виконавчих органів, рад можуть створюватися у формі інформаційних управлінь, інформаційно-аналітичних підрозділів, прес-служб, прес-центрів, управлінь і центрів громадських зв'язків, прес-бюро, прес-секретарів та прес-аташе з відповідним апаратом [1, с.10].

Основними функціями відділів зв'язків з громадкістю, створених при органах місцевого самоврядування, є:

- зв'язки із засобами масової інформації;
- зв'язки з місцевим населенням;
- взаємозв'язки з інформаційними центрами;
- створення та підтримання узагальненого іміджу органу державної влади або органу місцевого самоврядування;
- організація виставок, зборів і лекцій;
- робота по підвищенню ролі й авторитету органу державного управління [8, с.216].

На думку С.М. Висоцької, можуть використовуватися різні типи взаємин органів державної влади і місцевого самоврядування із засобами масової інформації [3, с.17-21]:

- випуск і поширення інформаційних бюлетенів, оглядів, фото, відеоматеріалів, інформаційних збірників, експрес-інформації тощо;
- проведення прес-конференцій, брифінгів, телевізійних дебатів, прес-клубів, організація інтерв'ю з керівниками органів державної влади та органів місцевого самоврядування для працівників вітчизняних і зарубіжних засобів масової інформації;
- забезпечення публікацій (виступів) керівників органів державної влади та місцевого самоврядування у засобах масової інформації;
- створення архівів інформації про діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування;
- розміщення веб-сторінок в інтернеті про орган влади та місцевого самоврядування та їх діяльність.

Відтак, існуюча в Україні система місцевої влади та органу місцевого самоврядування неспроможні забезпечити ефективний діалог з громадянським суспільством, що викликає відчуження населення від влади, органів місцевого самоврядування та політичних реформ, запроваджених ними. Очевидно, як відмічає М. Рикун, Україна потребує такої системи зв'язків з громадкістю, яка є професійною, ефективною, покликаною слугувати інтересам громадян [8, с.216].

Як свідчать результати опитувань, проведених Л. Гурін, метою яких було з'ясувати ставлення громадкості до органів державної влади та оцінити ефективність їхньої діяльності були отримані наступні результати. Так, серед опитаних 55% громадян цікавляться роботою органів державної влади, 45% - ні. Про їх діяльність 28% опитаних дізнаються з телебачення, 21% - з газет, 20% - на роботі, 14% - в інтернеті, 10% від сусідів, знайомих та 7% - з радіо, журналів. Майже 78% респондентів вважають, що засоби масової інформації достатньо висвітлюють інформацію про діяльність органів державної влади, 17% в основному достатньо, 5% - не достатньо. Сьогодні більшість громадян, на жаль, не зовсім задоволені тим, як працюють органи державної влади. Проте діяльність органів державної влади щодо налагодження відносин з громадськістю 58% оцінюють як добру, 20% - як зразкову, 14% - задовільну, та менше 8% - не задовільну.

Для 85% опитаних кращою формою спілкування з працівниками органів державної влади є індивідуальні консультації, 11% - участь у масових заходах для громадян та 4% - електронне спілкування [4, с.76-77].

Результати аналізу свідчать, що більшість органів виконавчої влади забезпечили функціонування структурного підрозділу з питань взаємодії з громадкістю, його належне кадрове та матеріально-технічне забезпечення, водночас відсутня установлена практика визначення типу такого підрозділу. Разом з тим відмічається великий процент громадян які оцінюють роботу органів державної влади і органів місцевого самоврядування як не зовсім ефективну та не дуже добре. Це очевидно пов'язано зі специфікою роботи даних органів, а також з тим, що дуже часто змінюється законодавство, яке є досить складним для розуміння, причому часто немає однозначного його трактування та пояснення. А також це пов'язано з непрофесійністю та некомпетентністю як працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, так і громадян.

Мають місце також недоліки у роботі окремих органів виконавчої влади Черкащини щодо забезпечення участі громадкості у формуванні та реалізації державної і регіональної політики, зокрема:

- відсутність самостійного структурного підрозділу з питань взаємодії з громадкістю, покладання відповідних функцій на одну штатну одиницю чи різні структурні підрозділи, основні завдання яких не стосуються роботи з громадкістю;
- перевантаження працівників підрозділів з питань взаємодії з громадкістю функціональними обов'язками з розрахунку на одну штатну одиницю;
- відсутність належної координації між структурними підрозділами органів виконавчої влади у процесі взаємодії з громадкістю;
- неналежна увага до розроблення орієнтованих планів консультацій з громадкістю, залучення громадської ради до обговорення такого плану;
- недотримання встановленої процедури залучення громадкості у процесі формування та реалізації державної і регіональної політики, неналежне забезпечення інформування про організацію та результати проведених консультацій з громадкістю;
- недостатньо налагоджена взаємодія з громадською радою, невиконання встановлених вимог щодо забезпечення такої взаємодії.

Основними причинами, які заважають співпраці громадськості з владою та органами місцевого самоврядування, громадяни вважають невіру людей у те, що їхній вплив на них може бути дієвим (34%), неготовність органів влади і місцевого самоврядування співпрацювати з громадськістю, непрозорість їх, відсутність інформації про їх рішення. Серед різних форм діяльності громадських організацій населення найбільш важливими є ті, які пов'язані з контролем за діяльністю влади (42%), допомогою людям у обстоюванні ними своїх прав (39%), допомогою соціально уразливим соціальним групам (37%), спільним виробленням владою державних рішень (25%), захистом довкілля (23%) [4, с.77].

На сьогодні ще існує проблема подальшого розвитку громадянського суспільства Черкащини, на це є певні причини:

- недостатній рівень конструктивного діалогу та співпраці між владою та громадськістю;
- усвідомлення громадянами демократичних механізмів участі у формуванні, реалізації регіональної політики, їх самоорганізації;
- інституційна слабкість, самоізоляція та пасивність у процесах вирішення місцевих проблем та ін..

Але, прийнята Обласна програма по реалізації взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування з громадськістю та сприяння розвитку громадянського суспільства на період до 2020 року, як інструмент вирішення проблем розвитку громадянського суспільства Черкащини дозволить закріпити та удосконалити механізм взаємодії органів влади і місцевого самоврядування розширити сферу відповідальності місцевих органів влади щодо сприяння розвитку громадянського суспільства, сприятиме громадськості у налагодженні співпраці з органами влади, їх відповідальності щодо реалізації власних ініціатив та заходів, розвитку активної громадянської позиції, формуванню громадянської культури суспільства, збереженню громадянського порозуміння на території області.

Водночас органи виконавчої влади Черкащини зазначають, що налагодження ефективної системної роботи потребує належного кадрового, фінансового та інформаційно-методичного забезпечення.

За результатами проведеного аналізу керівникам центральних та місцевих органів виконавчої влади надано відповідні пропозиції щодо удосконалення забезпечення структурними підрозділами органів виконавчої влади, відповідальними за зв'язок з громадськістю, виконання функцій щодо сприяння розвитку громадянського суспільства та залучення громадськості до формування та реалізації державної та регіональної політики. Саме основна частина цієї роботи повинна лягти на професійно діючі структури, що мають справу з громадськістю.

Значна робота покладеться і на органи місцевого самоврядування. Спеціально створені відділи зв'язків з громадськістю повинні стати посередниками у процесі комунікації між владою та громадськістю. Ці підрозділи виконували і виконують надзвичайно важливі функції, а саме:

- постійне надання об'єктивної, достовірної інформації про діяльність установи, її досягнення та плани;
- організація консультацій з громадськістю при прийнятті важливих державних рішень;
- вивчення громадської думки та вироблення рекомендацій керівництву;
- стратегічне планування, розробка концепції та планів доходів позитивного іміджу організації;
- оперативне реагування на дії громадськості;
- організація успішної внутрішньої комунікації, спрямованої на залучення внутрішніх резервів розвитку установи [8, с.216].

Отже, відділи зв'язків з громадськістю в органах місцевого самоврядування повинні спрямовувати свою діяльність на створення комфортних умов співпраці між чиновниками та громадськістю, дотримуватись правил роботи та організувати постійний зв'язок з населенням [5, с.21-27].

Прем'єр-міністр України В. Гройсман звернув увагу керівників окремих органів виконавчої влади на неналежний рівень проведення роботи з інформування і взаємодії з громадськістю та зобов'язав їх виправити ситуацію належним чином. Крім того, Мінюсту і Держкомтелерадіо доручено проаналізувати колективно правові акти, що врегульовують питання висвітлення діяльності органів виконавчої влади, їх взаємодії з інститутами громадянського суспільства, та подати на розгляд Кабінету Міністрів України пропозиції щодо їх удосконалення.

Висновки. На основі проведених досліджень, діючих і пошуків раціональних механізмів взаємодії державної влади та органами місцевого самоврядування з громадськістю можна зазначити, що громадські організації один із важливих суб'єктів процесу взаємодії органів виконавчої влади та місцевого самоврядування з громадськістю та вироблення державної політики. Їхня участь у цьому процесі насамперед консультативна та представницька. Без чесних, доброзичливих та відкритих відносин між громадськістю та органами державної влади і місцевого самоврядування їхня робота може бути проблематичною та не ефективною. Саме тому сьогодні важливо, щоб керівники органів державної влади та місцевого самоврядування усвідомили значущість функціонування службових зв'язків із громадськістю. Це допоможе підняти імідж органів влади й поступово повернути довіру до держави в цілому.

Разом з тим, відділи зв'язків з громадськістю в органах державної влади та місцевого самоврядування повинні спрямовувати свою діяльність на створення належних умов співпраці між чиновниками та громадськістю, дотримуватись правил роботи та організувати постійний зв'язок з населенням.

Все вище зазначене буде сприяти довірі з боку громадськості, як до місцевих органів влади так і органів місцевого самоврядування.

Перспективи подальших досліджень полягають, на нашу думку, насамперед у розробленні шляхів ефективного проведення діалогу органів виконавчої влади та місцевого самоврядування з громадськістю на принципах партнерства, довіри, прозорості, відкритості та взаємоповаги, зокрема у сфері реалізації цільових програм в контексті здійснення реформ в Україні.

Список літератури.

1. Закон України «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації від 23 вересня 1997 р. № 539/ 97-ВР (із змінами)». [Текст] / Верховна Рада України // Відомості Верховної Ради.-К.,2005,- 10с.
2. Закон України «Про засади до публічної інформації від 13 січня 2011 р. № 2939 VI (із змінами)». [Текст] / Верховна Рада України // Відомості Верховної Ради.-К.,2011,- 9с.
3. Висоцька С.М. Удосконалення діалогу органів влади і громадськості на регіональному рівні / С.М. Висоцька // Державне управління: теорія та практика. – 2012. - №2. С.17-21.
4. Гуріна Л. Зв'язки із громадськістю в органах державної влади / Л. Гуріна. Зб.наук.праць Національний університет «Острозька академія», 2013.
5. Малаш С.М. Проблематика взаємовідносин між органами виконавчої влади та громадськістю / С.М. Малаш // Державне управління: теорія та розвиток. – 2017. -№ 9. С.21-27.
6. Макаров Г.В. Взаємодія органів державної влади та місцевого самоврядування у межах нової системи територіальної організації влади в Україні. [Текст] / Г.В. Макаров, О.М. Держалюк, Ю.Б. Каплан: Національний інститут стратегічних досліджень. – К.: [б.в.], 2011. – С. 27.
7. Малик Я. До питання про взаємодію органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні / Я. Малик // Ефективність державного управління: Зб.наук.пр. – Вип. 43. 2015. С.295-361.
8. Рикун М. Зв'язки із громадськістю в органах місцевого самоврядування в Україні / М. Рикун. Матеріали VI Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Проблеми та перспективи розвитку науки на початку третього тисячоліття України СНД» // Збірник наукових праць. - Переяслав-Хмельницький, 2013. – 216 с.
9. Фуртатов В.С. Удосконалення механізму взаємодії органів виконавчої влади та місцевого самоврядування / В.С. Фуртатов // Наукові праці [Чорноморського державного університету ім.. Петра Могили комплексу «Києво-Могилянська академія»]. Сер.: Державне управління. - 2010. т. – 130, Вип. 117. – С. 66-70.

References.

1. The Verkhovna Rada of Ukraine (2005), The Law of Ukraine “About the order of presentation of work of state authorities and local self-administration authorities in Ukraine with the help of mass information from the 23rd of September 1997, No 539/97 BP (with changes)”, The information of State council, 10 p.
2. The Verkhovna Rada of Ukraine (2011), The Law of Ukraine “About the trends of public information from the 13th January 2011 No. 2939 VI (with changes)” The information of State council, 9 p.
3. Vysots'ka, S.M. (2012), “Improvement of interaction of state authorities and community at regional level”, *Derzhavne upravlinnia: teoriia ta praktyka*, vol. 2, pp. 17-21.
4. Hurina, L. (2013), “Interaction with community of state power”, *Natsional'nyj universytet “Ostroz'ka akademiia”*.
5. Malash, S.M. (2017), “Problems of interaction between state executive authorities and community”, *Derzhavne upravlinnia: teoriia ta rozvytok*, vol.9. pp.21-27.
6. Makarov, H.V. Derzhaliuk, O.M. and Yu.B. Kaplan (2011), *Vzaiemodiia orhaniv derzhavnoi vlady ta mistsevoho samovriaduvannia u mezhakh novoi systemy terytorial'noi orhanizatsii vlady v Ukraini* [Interaction of state government authorities in conditions of new system of local government authorities in Ukraine], Natsional'nyj instytut stratehichnykh doslidzhen', Kyiv, Ukraine.
7. Malyk, Y.A. (2015), “About the problem of interaction of state government authorities and local self-administration authorities in Ukraine” *Efektivnist' derzhavnoho upravlinnia*, vyp. 43, pp.295-361.
8. Rykun, M. (2013), “Interaction between community and local self-administration authorities Ukraine”, *Materialy VI Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi internet-konferentsii “Proceedings of VI International internet-conference” Problemy ta perspektyvy rozvytku nauky na pochatku tret'oho tysiacholittia Ukrainy SND* “Problems and prospects of development of science at the beginning of the 3-rd millennium of Ukraine”, National University, Pereiaslav-Khmel'nyts'kyj, Ukraine, 216 p.
9. Furtatov, V.S. (2010), “Improvement of mechanism of interaction of executive authorities and local self-government authorities”, *Naukovi pratsi “Chornomors'koho derzhavnoho universytetu im.. Petra Mohyly kompleksu “Kyievo-Mohylians'ka akademiia””*. Ser. *Derzhavne upravlinnia*, t. 130, vyp. 117, pp.66-70.

Стаття надійшла до редакції 14.03.2018 р.